

чайтъ си: “Дѣ си, сойке?,” А усойката ся обадилa отъ пазвѣтъ на момчето: “Тука съмь.,” И тъй ся открила кражбѣтъ на момчето. Старецътъ си зема усойкѣтъ, нагълчава момчето, испяжда го и то си отива посрамено и вече немогло да стѣпи въ тѣзи кѣщѣ.

Кысѣйка-та.

Стойко, сынъ на единъ вжгледъщарь, съдеше край горѣтъ и плачаше съ гласъ; случава ся тогазь да минува отъ тамъ нѣкой голѣмецъ, който отивалъ на ловъ, и като го видѣ че плачи, пристѣпва при него и го попитва, защо плаче толкозь?

Ахъ! отговори Стойко; майка ми е отдавна болна, и сега тати мя прати да илатѣ на спедерина, а пакъ азъ изгубихъ кысѣжтъ съ парытъ.

Голѣмецътъ, като чу това, по приказва си нѣщо съ ловеца, който бѣше съ него, послѣ извади единъ коприненъ кысѣкъ, въ коѣхъ тоимаше нары, и попыта момчето, да не бѣде тѣзи коѣхъто намѣрилъ той.

Не е тя, рече момчето, като ѣхъ видѣ; моята бѣше проста кысѣйка и нѣмаше таквызь нары вжтрѣ.